

Effectiveness of Positive Psychotherapy in Life Expectancy and Self-efficacy Among Diabetic Patients in Shahriar, Iran

Mohammadi Shervin¹, Fathi Ayatollah^{*2}, Pahang Esmat³

1. Assistant Professor, Department of Clinical Psychology, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran

2. Faraja Police Science and Social Studies Research Institute, Iran.

3. Expert in clinical psychology of Ahar Azad University, Ahar, Iran.

Article information:

Original Article

Received: 2022/05/27

Accepted: 2022/09/4

JDN 2022; 10(3)

1924-1936

Corresponding Author:

Ayatollah Fathi,
Faraja Police Science
and Social Studies
Research Institute

a.fathi64@gmail.com

Abstract

Introduction: This study aimed to investigate the effectiveness of positive psychotherapy in life expectancy and self-efficacy among diabetic patients in Shahriar, Iran.

Materials and Methods: This quasi-experimental study was conducted based on pre-test and post-test design and a control group. The statistical population of the present study included a number of patients with diabetes referred to comprehensive health service centers in Shahriar, Iran, in 1400, from which 30 cases were randomly selected and divided into two groups of experimental (n=15) and control (n=15). After randomly dividing diabetic patients into experimental and control groups, eight 2-hour positive psychotherapy skill training sessions were presented to the participants in the experimental group for 2 months; however, the control group received no intervention. Both groups completed Schneider et al.'s Scale of Expectancy and Scherer's Self-Efficacy once before and once after the experimental intervention.

Results: Findings of the repeated measures ANOVA showed that positive psychotherapy training had a significant effect on life expectancy and self-efficacy among diabetic patients in Shahriar, Iran ($P < 0.05$).

Conclusion: The results showed that positive psychotherapy training had a positive effect on life expectancy and self-efficacy.

Keywords: *Diabetic patients, Life expectancy, Positive psychotherapy, Self-efficacy*

Access This Article Online

Quick Response Code:

Journal homepage: <http://jdn.zbmu.ac.ir>

How to cite this article:

Mohammadi S, Fathi A, Pahang E. Effectiveness of Positive Psychotherapy in Life Expectancy and Self-efficacy Among Diabetic Patients in Shahriar, Iran. J Diabetes Nurs 2022; 10 (3) :1924-1936

اثر بخشی روان‌درمانی مثبت نگر بر امید به زندگی و خود کارآمدی در بیماران دیابتی شهرستان شهریار

شروین محمدی^۱، آیت اله فتحی^{۲*}، عصمت پاهنگ^۴

۱. استادیار، گروه روانشناسی بالینی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران
۲. مرکز تحقیقات علوم شناختی و رفتاری در پلیس، معاونت بهداشت، امداد و درمان، فرماندهی انتظامی، تهران، ایران
۳. پژوهشگاه علوم انتظامی و مطالعات اجتماعی فراجا
۴. کارشناس ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد اهر، اهر، ایران

نویسنده مسئول: آیت اله فتحی، پژوهشگاه علوم انتظامی و مطالعات اجتماعی فراجا a.fathi64@gmail.com

چکیده

مقدمه و هدف: این پژوهش با هدف بررسی اثر بخشی روان‌درمانی مثبت نگر بر امید به زندگی و خود کارآمدی در بیماران دیابتی شهرستان شهریار انجام گرفت.

مواد و روش‌ها: این پژوهش از نوع مطالعات نیمه تجربی بر اساس طرح پیش آزمون و پس آزمون و گروه کنترل است. جامعه‌ی آماری پژوهش حاضر شامل تعدادی از مراجعه کنندگان مبتلا به دیابت به مراکز خدمات جامع سلامت در شهرستان شهریار در سال ۱۴۰۰ بود که از بین آنها ۳۰ نفر به صورت تصادفی انتخاب شد و در دو گروه آزمایش (۱۵ نفر) و کنترل (۱۵ نفر) تقسیم بندی شد. پس از تقسیم تصادفی بیماران دیابتی به دو گروه آزمایش و کنترل، طرح آموزش مهارت‌های روان‌درمانی مثبت نگر در ۸ جلسه ۲ ساعته در مدت ۲ ماه، به شرکت کنندگان در گروه آزمایش ارائه شد و در گروه کنترل هیچ مداخله‌ای صورت نگرفت. هر دو گروه، یک بار پیش از مداخله آزمایشی و یک بار پس از مداخله آزمایشی مقیاس امیدواری اشنایدر و همکاران (۱۹۹۱) و خودکارآمدی شرر (۱۹۸۲) را تکمیل کردند.

یافته‌ها: یافته‌های آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر نشان داد آموزش روان‌درمانی مثبت نگر بر امید به زندگی و خودکارآمدی در بیماران دیابتی شهرستان شهریار تاثیر معنادار دارد ($p < 0/05$).

نتیجه گیری: نتایج پژوهش حاکی از تاثیر مثبت روان‌درمانی مثبت نگر بر امید به زندگی و خودکارآمدی بیماران دیابتی می‌باشد.

کلید واژه‌ها: روان‌درمانی مثبت نگر، امید به زندگی، خود کارآمدی، بیماران دیابتی

How to site this article: Mohammadi S, Fathi A, Pahang E. Effectiveness of Positive Psychotherapy in Life Expectancy and Self-efficacy Among Diabetic Patients in Shahriar, Iran. J Diabetes Nurs 2022; 10 (3) :1924-1936

مقدمه و هدف

بیماری دیابت به عنوان یکی از چالش برانگیزترین و پر خطرترین بیماری های مزمن شناخته شده است (۱) و یکی از شایع ترین اختلالات سوخت و سازی مزمن و پیش رونده است، که سلامت عمومی فرد را تهدید می کند (۲). دیابت یک بیماری مزمن می باشد که از طریق ناهنجاری در متابولیسم^۱ کربوهیدرات^۲، پروتین و چربی توصیف می شود (۳). در واقع این بیماری یک نوع اختلال متابولیکی که با هیپرگلیسمی^۳ (ازدیاد قند خون) ناشی از نقصان در عمل انسولین، ترشح انسولین یا هر دو ایجاد می شود (۴). اطلاعات همه گیرشناسی نشان می دهد که تعداد افراد مبتلا به دیابت دو برابر خواهد شد، این افزایش به ویژه در بروز دیابت نوع دو قابل توجه است (۵) و یکی از مهم ترین عوامل ایجاد کننده مرگ و ناتوانی در سالمندان می باشد (۶). به طور کلی بیماری دیابت مشکلات بالینی، اجتماعی، روانی فراوانی را بدنبال خواهد داشت که این مشکلات به نوبه خود باعث محدودیت فعالیت جسمانی و روانی افراد شده و کاهش کیفیت زندگی را به دنبال خواهد داشت (۷).

یکی از مهم ترین مباحث اساسی در روانشناسی مثبت ایجاد امید است (۸). امید مفهومی است که در دو دهه اخیر احتمالاً بیشترین پژوهش ها را به سوی خود جلب کرده است. امید فرایندی است که به افراد اجازه می دهد تا هدف هایی را طراحی کرده و آن را پیگیری کنند (۹) امید قابلیت درک شده از به وجود آوردن مسیرهای مطلوب در جهت دستیابی به اهداف و برانگیخته شدن در جهت استفاده از این راه ها است (۱۰). در تعریفی امید را مجموعه ای ذهنی می دانند که مبتنی بر حس متقابل اراده و برنامه ریزی برای رسیدن به هدف است. امید، سلامت جسمی و روانی را که با انواع شاخص ها از جمله سلامت خود گزارشی، پاسخ مثبت به مداخلات پزشکی، سلامت ذهنی، خلق مثبت، نیرومندی ایمن شناختی، رضایت از زندگی، کنار آمدن مؤثر و رفتارهای ارتقادهنده سلامت مشخص شده اند، پیش بینی می کند (۱۱). وود،

فروح و جراتی^۴ (۱۲) دریافتند که مداخلات روانشناسی، امید به زندگی را افزایش می دهد. نتایج مطالعات دمورتی، وناپووجک، سنلدر و ویلد^۵ (۱۳) نشان داد که مداخلات روانشناسی مثبت باعث افزایش خوش بینی، امید، اعتماد به نفس، خلق مثبت و تاب آوری می شود.

به نظر می رسد خودکارآمدی نیز بهبود بیماران دیابتی مؤثر باشد، خودکارآمدی شامل مجموعه فعالیت های خود انگیزته ای که توانایی درک بیمار از شرایط و عوامل مؤثر بر سلامتی را امکان پذیر ساخته و وی می تواند جهت ارتقای سلامت خود تصمیم گیری نموده آنها را به اجرا بگذارد (۱۴). از نظر بندورا خودکارآمدی یک سازه شناخت اجتماعی در زمینه رفتارهای سلامت است که به عنوان توانایی کنترل بر عادات سلامت، انجام و دستیابی به پیامدهای ارزشمند سلامت در موقعیت ها و زمینه های مختلف تعریف شده است (۱۴، ۱۵). اهمیت باورهای خودکارآمدی به این جهت است که این سازه تعیین می کند فرد در مواجهه با مشکلات و تجربیات آزاردهنده چه مقدار تلاش خواهد کرد و تا چه وقت از خودپایداری نشان می دهد (۱۶) و مطابق با نظریه شناختی اجتماعی، افرادی که دارای سطوح بالای خودکارآمدی درد می باشند بیشتر می توانند منابع مطلوب را برای کاهش درد و ناراحتی و در نتیجه کنترل دردشان به کار گیرند (۱۷).

مثبت اندیشی شکلی از فکر کردن است که برحسب عادت در پی به دست آوردن بهترین نتیجه از بدترین شرایط می باشد به عبارت دقیق تر مثبتنگری فرآیندی تعمدی و انتخابی است (۱۸). مثبت اندیشی عمدتاً منجر به تقویت شدن توانایی ها و شایستگی های فرد می شود (۱۹). نداشتن دید مثبت به زندگی از عوامل مهم بروز افسردگی و اضطراب می باشد (۲۰) و افراد برای جلوگیری از بیماری باید از توانایی هایی چون امید، خوش بینی، مهارت، پشتکار، انگیزش درونی و قابلیت روانی برخوردار باشند (۱۹).

بنابراین یکی از مداخلات مؤثر و کارآمد که اخیراً در حوزه درمان روانشناختی بیماران دیابتی مورد توجه قرار

^۴ . Wood, Froh, & Geraghty

^۵ . Demerouti, van Eeuwijk, Snelder, & Wild

^۱ . Metabolism

^۲ . Carbohydrates

^۳ . Hypoglycemia

متغیر مستقل مهارت‌های روان‌درمانی مثبت نگر است و متغیرهای وابسته خودکارآمدی و امید به زندگی است. پس از تقسیم تصادفی بیماران دیابتی به دو گروه آزمایش و کنترل، طرح آموزش مهارت‌های روان‌درمانی مثبت‌نگر در ۸ جلسه ۲ ساعته در مدت ۲ ماه (۲۱)، به شرکت‌کنندگان در گروه آزمایش توسط پژوهشگر ارائه شد. پژوهشگر ارائه دوره آموزشی نحوه ارائه روان‌درمانی مثبت‌نگر را آموزش دیده است. در گروه کنترل هیچ مداخله‌ای صورت نگرفت. هر دو گروه، یک بار پیش از مداخله آزمایشی و یک بار پس از مداخله آزمایشی و یک روز بعد از آخرین جلسه مداخله (۲۹)، مقیاس امیدواری اشنایدر و همکاران (۳۰) و خودکارآمدی شرر (۳۱) را تکمیل کردند و نتایج با استفاده از آزمون آماری تحلیل کوواریانس چندمتغیره در سطح 0.05 تجزیه و تحلیل شد. این پژوهش با شناسه اخلاق IR.IAU.TABRIZ.REC.1400.143 مورد تایید قرار گرفته است.

ملاک‌های ورود

- داشتن سواد دیپلم
 - بر اساس سوابق افراد در کمپ، فاقد اختلالات روان‌شناختی (الزایمر، دمانس، افسردگی و ...)
 - باشند.
 - طی یک ماه قبل بیماری یا حادثه‌ای که منجر به آسیب جسمانی و روانی نداشته باشند.
- ملاک‌های و خروج
- نداشتن رضایت از فرآیند و ادامه پژوهش
 - عدم پاسخگویی یا پاسخگویی ناقص به سوالات پیش و پس از آزمون
 - غیبت بیش از ۲ جلسه در مداخله مثبت‌نگر

ابزار گرد آوری اطلاعات

۱- مقیاس امیدواری اشنایدر و همکاران (۱۹۹۱)

این مقیاس متشکل از ۱۲ ماده است که ۸ ماده آن امیدواری و ۴ ماده آن شکنندگی یا امیدواری پایین را می‌سنجند. مقیاس امیدواری اشنایدر شامل دو مولفه است. مولفه تفکر عاملی که تعیین کننده هدف مداری فرد

گرفته است، درمان مثبت‌نگر رشید و سلیگمن^۶ (۲۱) می‌باشد که در آن دنبال کردن لذت، تعهد و معنا در زندگی به ایجاد و تقویت شادکامی می‌انجامد. روانشناسی مثبت نگر بیشتر به موضوع ایجاد و افزایش شادکامی و خوشنودی از زندگی، افزایش توانمندی‌ها، استعدادها و ایجاد یک زندگی بهتر برای افراد می‌پردازد (۲۲). از طرف دیگر، به نظر می‌رسد که افزایش امید به زندگی باعث بهبود سلامت روانی و رضایت از زندگی بیماران دیابتی می‌شود و بنابراین بررسی روش‌های مختلف موثر برای افزایش امید به زندگی در این بیماران اهمیت زیادی دارد (۲۳، ۲۴) از طرف دیگر، بررسی ادبیات تحقیق حاکی از آن است که بیشتر پژوهش‌ها نقش متغیرهای خودکارآمدی را در بیماران دیابتی بررسی کرده‌اند (۲۵، ۲۶) و روش‌های موثر بر افزایش آن کمتر مورد توجه پژوهشگران بوده است که شکاف پژوهشی را نشان می‌دهد. بنابراین برای پر کردن شکاف‌های نظری و پژوهشی در این زمینه و با توجه به اهمیت افزایش امید به زندگی در بیماران دیابتی در این پژوهش در صدد پاسخگویی به این سوال هستیم که آیا اثربخشی مداخلات مثبت نگر بر امید به زندگی و خود کار آمدی در بیماران دیابتی موثر است؟

روش پژوهش

روش پژوهش از نوع نیمه‌آزمایشی با اجرای پیش-آزمون-پس آزمون است جامعه‌ی آماری پژوهش حاضر شامل تعدادی از مراجعه کنندگان مبتلا به دیابت به مراکز خدمات جامع سلامت در شهرستان شهریار در سال ۱۴۰۰ بود که از بین آنها ۳۰ نفر به صورت تصادفی انتخاب شد (۲۷) و در دو گروه آزمایش (۱۵ نفر) و کنترل (۱۵ نفر) تقسیم‌بندی شد. روش تصادفی‌سازی ساده به این صورت بوده که از مدل ساده پرتاب سکه (۲۸) استفاده شد و هر فرد با استفاده از شیر و خط کردن در گروه مداخله و گروه کنترل قرار گرفتند (کسانی که شیر می‌آوردند در گروه مداخله و کسانی که خط می‌آوردند در گروه کنترل گروه‌بندی شدند).

^۶ . Rashid, & Seligman

اندازه‌گیری پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری به تفکیک گروه آزمایش و کنترل گزارش شده است. میانگین نمرات امیدبه زندگی در گروه کنترل در پیش‌آزمون ۲۲/۵۳، پس‌آزمون ۲۰/۶۷ و در پیگیری ۲۲/۸۷ به دست آمده است. میانگین نمرات گروه آزمایش در پیش‌آزمون ۲۲/۸۰، پس‌آزمون ۳۲/۱۳ و در پیگیری ۳۲/۹۳ به دست آمده است. در ادامه نمرات متغیر خودکارآمدی بررسی و توصیف آماری شد که نتایج آن در جدول ۴-۴ گزارش شده است.

میانگین نمرات خودکارآمدی در گروه کنترل در پیش-آزمون ۲۶/۴۰، پس‌آزمون ۲۶/۳۳ و در پیگیری ۲۵/۷۳ به دست آمده است. میانگین نمرات گروه آزمایش در پیش-آزمون ۲۶/۸۰، پس‌آزمون ۴۰/۱۳ و در پیگیری ۳۸/۴۷ به دست آمده است.

در جدول ۱ میانگین و انحراف معیار نمرات امید به زندگی و خودکارآمدی شرکت‌کنندگان در پژوهش در سه مرحله اندازه‌گیری پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری به تفکیک گروه آزمایش و کنترل گزارش شده است. میانگین نمرات امیدبه زندگی در گروه کنترل در پیش‌آزمون ۲۲/۵۳، پس‌آزمون ۲۰/۶۷ و در پیگیری ۲۲/۸۷ به دست آمده است. میانگین نمرات گروه آزمایش در پیش‌آزمون ۲۲/۸۰، پس‌آزمون ۳۲/۱۳ و در پیگیری ۳۲/۹۳ به دست آمده است. در ادامه نمرات متغیر خودکارآمدی بررسی و توصیف آماری شد که نتایج آن در جدول ۴-۴ گزارش شده است.

میانگین نمرات خودکارآمدی در گروه کنترل در پیش-آزمون ۲۶/۴۰، پس‌آزمون ۲۶/۳۳ و در پیگیری ۲۵/۷۳ به دست آمده است. میانگین نمرات گروه آزمایش در پیش-آزمون ۲۶/۸۰، پس‌آزمون ۴۰/۱۳ و در پیگیری ۳۸/۴۷ به دست آمده است.

همان‌گونه که در جدول ۲ مشاهده می‌شود فرض تساوی واریانس‌ها برای سه مرحله اندازه‌گیری برقرار است ($p > 0.05$). بر همین اساس در تحلیل نتایج از آزمون‌های تعقیبی متناسب مانند بن‌فرونی استفاده شد. در ادامه

است و مولفه تفکر مسیر که راه‌های برنامه ریزی شده برای رسیدن به اهداف را در بر می‌گیرد. این پرسشنامه در قالب پنج نقطه‌ای لیکرت به صورت کاملاً موافقم = ۱، موافقم = ۲، بی‌نظر = ۳، مخالفم = ۴، کاملاً مخالفم = ۵، نمره-گذاری شده است.

پایایی این مقیاس از ۰/۷۴ تا ۰/۷۸ در نسخه انگلیسی به دست آمده است (۳۲) و در نسخه عبری با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۰ به دست آورده شده است (۳۳) در ایران نیز این مقیاس مورد هنجاریابی قرار گرفته است و شجاعی باغینی (۳۴) در پژوهش خود ۰/۷۴ و ۰/۷۸ را به دست آورده است. در پژوهش حاضر نیز با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ، پایایی این پرسشنامه محاسبه شده است که در جدول زیر ارائه شده است.

پایایی پرسشنامه امیدواری

تعداد	ضریب
۳۰	آلفا
۰/۸۷	

ضریب آلفای کرونباخ برای این پرسشنامه ۰/۸۷ به دست آمده است که بیشتر از ۰/۷ به دست آمده است و لذا از پایایی خوبی برخوردار است.

۲- پرسشنامه خودکارآمدی عمومی شرر

این پرسشنامه توسط شرر و همکاران (۳۱) ساخته شده است. این مقیاس دارای ۱۷ ماده و هر ماده دارای پنج گزینه است. روش نمره گذاری به صورت لیکرت پنج درجه است. شرر (۳۱) اعتبار محاسبه شده از طریق آلفای کرونباخ برای خودکارآمدی عمومی را ۰/۷۶ ذکر می‌کند. روایی این مقیاس از طریق سازه به دست آمده است. ضریب پایایی این مقیاس در در پژوهش اعرابیان و همکاران (۲۹) برابر ۰/۷۴ بدست آمده است (۳۵).

یافته‌ها

نتایج مطالعه فوق به شرح ذیل اعلام می‌گردد:

در جدول ۱ میانگین و انحراف معیار نمرات امید به زندگی و خودکارآمدی شرکت‌کنندگان در پژوهش در سه مرحله

نتایج تحلیل واریانس آمیخته تک متغیری در جدول ۳
گزارش شده‌اند.

ساختار جلسات درمانی روان‌درمانی مثبت نگر - سلیگمن (۲۰۰۶)

جلسات	محتوا
جلسه ۱	فقدان منابع مثبت افسردگی را تداوم میبخشد: ۱. نقش غیبت یا فقدان هیجان مثبت، توانمندی های منش و معنا در تداوم افسردگی و تهی بودن زندگی بحث شود . ۲. چارچوب روان درمانی مثبت نگر، نقش درمانگر و مسیولیت های مراجع بحث میشود .
جلسه ۲	توانمندی های خاص تعیین شود: ۱. مراجعان توانمندی های خاص خودشان را از مقدمه مثبت تعیین و موقعیت هایی که این توانمندی های خاص در گذشته به آنها کمک کرده است را بحث کنند ۲. سه مسیر منتهی به شادکامی لذت، تعهد، معنا بحث میشود . ۳. رشد توانمندی های خاص بحث شود مراجعان برای شکل دادن رفتار های خاص، عینی، قابل دست یابی به منظور پرورش توانمندی های خاص آماده میشود.
جلسه ۳	خاطرات خوب در برابر خاطرات بد: ۱-نقش خاطرات خوب و بد بر حسب نقش آن ها در حفظ علائم افسردگی بحث شود . ۲-مراجعان تشویق به بیان احساسات توأم با خشم و تلخی میشوند. اثرات ماندن در حالت خشم و تلخی بر افسردگی و بهزیستی بیان میشود .
جلسه ۴	بخشش و قدردانی: ۱-بخشش به عنوان وسیله قدرتمندی که می تواند خشم و تلخی را به احساسات خنثی و حتی برای برخی افراد به هیجان مثبت تبدیل کند، معرفی میکند . ۲-قدردانی به عنوان تشکر با دوام مورد بحث قرار میگیرد و خاطرات خوب و بد مجدداً با تاکید بر قدردانی برجسته میشود.
جلسه ۵	قناعت در برابر بیشینه سازی: ۱-قناعت به اندازه کافی خوب در برابر بیشینه سازی در بافت کار پر زحمت لذت بخش مورد بحث قرار میگیرد . قناعت به واسطه تعهد در برابر بیشینه سازی تشویق میشود .
جلسه ۶	خوشبینی و امید به زندگی؛ عشق و دل بستگی: ۱. مراجعان هدایت میشوند به فکر کردن درباره زمانی که در یک کار مهم شکست میخورند، زمانی که یک برنامه بزرگ مضمحل میشود، زمانی که توسط یک شخص پذیرفته نمیشود . ۲. سپس از مراجعان خواسته میشود که وقتی یک در بسته میشود چه در های دیگری باز میشود . ۳. پاسخدهی فعال_سازنده بحث میشود . ۴. مراجعان دعوت میشوند به شناسایی توانمندی های خاص سایر افراد با معنا بر آنان
جلسه ۷	حس ذائقه ؛ موهبت زمان: ۱- ایجاد عمدی لذت و آگاهی از آن در گذشته معرفی میشود . ۲- کار پر زحمت لذت بخش تصریح شده به عنوان تهدید ممکن حس ذائقه و نحوه حفاظت در برابر آن . ۳- صرف نظر از اوضاع مالی مراجعان قدر دادن یکی از بزرگترین موهبت ها را به همه دارند، موهبت زمان . ۴- راه های استفاده از توانمندی های خاص برای پیشنهاد موهبت زمان در خدمت به شخص دیگری خیلی بیشتر از خودش، بحث میشود
جلسه ۸	زندگی کامل: ۱. مفهوم زندگی کامل که لذت، تعهد، معنا را منسجم می سازد بحث میشود . ۲. مراجعان پس آزمون را کامل می کنند .

جدول شماره ۱. نمرات امید به زندگی و خودکارآمدی شرکت کنندگان به تفکیک گروه و مرحله اندازه گیری

متغیر	مرحله	کنترل		آزمایش	
		انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین
امید به زندگی	پیش آزمون	۵/۷۱	۲۲/۸۰	۶/۸۷	۲۲/۸۰
	پس آزمون	۴/۱۳	۳۲/۱۳	۶/۸۹	۳۲/۱۳
	پیگیری	۶/۰۳	۳۲/۹۳	۶/۹۹	۳۲/۹۳
خودکارآمدی	پیش آزمون	۷/۷۷	۲۶/۸۰	۷/۲۳	۲۶/۸۰
	پس آزمون	۶/۴۲	۴۰/۱۳	۷/۲۶	۴۰/۱۳
	پیگیری	۵/۷۸	۳۸/۴۷	۶/۷۳	۳۸/۴۷

جدول شماره ۲: نتایج بررسی برابری واریانس امید به زندگی با آزمون لوین

متغیر	مرحله	F مقدار	درجه آزادی ۱	درجه آزادی ۲	معنی داری
امید به زندگی	پیش آزمون	۰/۳۶۴	۱	۲۸	۰/۵۵۱
	پس آزمون	۲/۹۹۵	۱	۲۸	۰/۰۹۵
	پیگیری	۰/۹۳۰	۱	۲۸	۰/۳۴۳
خودکارآمدی	پیش آزمون	۰/۰۵۳	۱	۲۸	۰/۸۱۹
	پس آزمون	۰/۰۵۱	۱	۲۸	۰/۸۲۲
	پیگیری	۰/۵۵۶	۱	۲۸	۰/۴۶۲

جدول شماره ۳: نتایج تحلیل واریانس آمیخته تک متغیری امید به زندگی

منبع تغییر	مجموعه مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	معنی داری	حجم اثر		
							مرحله	درون
مرحله	۴۱۰/۸۱۷	۱	۴۱۰/۸۱۷	۱۱/۹۳۸	۰/۰۰۲	۰/۲۹۹	درون	
مرحله*گروه	۳۶۰/۱۵۰	۱	۳۶۰/۱۵۰	۱۰/۴۶۶	۰/۰۰۳	۰/۲۷۲	گروهی	
گروه	۱۱۸۸/۱۰۰	۱	۱۱۸۸/۱۰۰	۲۹/۱۷۶	۰/۰۰۰	۰/۵۱۰	بین گروهی	

در ادامه نتایج به شکل جزئی تر با آزمون تعقیبی بن-فرونی گزارش خواهد شد.

در جدول ۴. مشاهده می شود در گروه آزمایش نمره کل امید به زندگی پیش آزمون با پس آزمون تفاوت معنی داری دارد ($d=-۹/۳۳, P<۰/۰۵$). تفاوتها به شکلی است که امید به زندگی در پس آزمون بهبود پیدا کرده است. همچنین بین پیش آزمون و پیگیری تفاوت معنی دار شده است ($d=-۱۰/۱۳, P<۰/۰۵$).

نتایج جدول ۳ نشان می دهد اثر معنی دار برای عامل گروه وجود دارد ($Eta^2=۰/۵۱۰, P<۰/۰۵, F=۲۹/۱۷۶$). این اثر نشان می دهد که حداقل در یکی از سه مرحله این داده ها در بین گروه آزمایش و کنترل تفاوت معنادار وجود دارد. همچنین اثرات درون-گروهی نیز بیانگر این نکته است که حداقل بین یکی از سه مرحله اندازه گیری تفاوت معنادار وجود دارد ($F=۱۰/۴۶۶, P<۰/۰۵, Eta^2=۰/۲۷۲$).

در جدول ۶ مشاهده می‌شود در گروه آزمایش نمره کلی خودکارآمدی پیش‌آزمون با پس‌آزمون تفاوت معنی‌داری دارد ($d=-۱۳/۳۳, P<۰/۰۵$). تفاوت‌ها به شکلی است که خودکارآمدی در پس‌آزمون بهبود پیدا کرده است. همچنین بین پیش‌آزمون و پیگیری تفاوت معنی‌دار شده است ($d=-۱۱/۶۶, P<۰/۰۵$). مقایسه پس‌آزمون با پیگیری نشان می‌دهد که پیگیری بازگشت داشته است ولی همچنان نسبت به پیش‌آزمون تفاوت معنی‌داری دارد، به عبارت دیگر اثربخشی آموزش ماندگار است. در گروه کنترل هیچکدام از تفاوت‌های بین مراحل اندازه‌گیری معنی‌دار نیستند.

مقایسه پس‌آزمون با پیگیری نشان می‌دهد که پیگیری بازگشت داشته است ولی همچنان نسبت به پیش‌آزمون تفاوت معنی‌داری دارد، به عبارت دیگر اثربخشی آموزش ماندگار است. در گروه کنترل هیچکدام از تفاوت‌های بین مراحل اندازه‌گیری معنی‌دار نیستند. نتایج جدول ۵ نشان می‌دهد اثر معنی‌دار برای عامل گروه وجود دارد ($F=۳۹/۶۳, P<۰/۰۵, \text{Eta}^2=۰/۵۸۶$). این اثر نشان می‌دهد که حداقل در یکی از سه مرحله این داده‌ها در بین گروه آزمایش و کنترل تفاوت معنادار وجود دارد. همچنین اثرات درون‌گروهی نیز بیانگر این نکته است که حداقل بین یکی از سه مرحله اندازه‌گیری تفاوت معنادار وجود دارد ($F=۴/۴۸۸, P<۰/۰۵, \text{Eta}^2=۰/۱۳۸$).

جدول شماره ۴: نتایج آزمون تعقیبی بن فرونی امید به زندگی

گروه	مرحله	میانگین ۱	میانگین ۲	تفاوت	خطا	معنی‌داری
کنترل	پیش‌آزمون	۲۲/۵۳	۲۰/۶۷	۱/۸۶	۲/۱۹	۱/۰۰
	پیش‌آزمون پیگیری	۲۲/۵۳	۲۲/۸۷	-۰/۳۳	۲/۲۳	۱/۰۰
	پس‌آزمون پیگیری	۲۰/۶۷	۲۲/۸۷	-۲/۲۰	۱/۸۲	۰/۷۴۱
آزمایش	پیش‌آزمون	۲۲/۸۰	۳۲/۱۳	-۹/۳۳	۲/۰۵	۰/۰۰۱
	پیش‌آزمون پیگیری	۲۲/۸۰	۳۲/۹۳	-۱۰/۱۳	۲/۰۴	۰/۰۰۱
	پس‌آزمون پیگیری	۳۲/۱۳	۳۲/۹۳	-۰/۸۰۰	۲/۸۶	۱/۰۰

جدول شماره ۵: نتایج تحلیل واریانس آمیخته تک متغیری خودکارآمدی

منبع تغییر	مجموعه مجزورات	درجه آزادی	میانگین مجزورات	F	معنی‌داری	حجم اثر
درون گروهی	۴۵۳/۷۵۰	۱	۴۵۳/۷۵۰	۱۱/۶۹۵	۰/۰۰۲	۰/۲۹۵
مرحله*گروه	۵۷۰/۴۱۷	۱	۵۷۰/۴۱۷	۴/۴۸۸	۰/۰۴۳	۰/۱۳۸
بین‌گروهی	۱۸۱۳/۵۱۱	۱	۱۸۱۳/۵۱۱	۳۹/۶۳	۰/۰۰۰	۰/۵۸۶

جدول شماره ۶: نتایج آزمون تعقیبی بن فرونی خودکارآمدی

گروه	مرحله	میانگین ۱	میانگین ۲	تفاوت	خطا	معنی‌داری
کنترل	پیش‌آزمون	۲۶/۴۰	۲۶/۳۳	۰/۰۶۷	۲/۷۷	۱/۰۰
	پیش‌آزمون پیگیری	۲۶/۴۰	۲۵/۷۳	۰/۶۶۷	۲/۰۳	۱/۰۰
	پس‌آزمون پیگیری	۲۶/۳۳	۲۵/۷۳	۰/۶۰۰	۱/۹۷	۱/۰۰
آزمایش	پیش‌آزمون	۲۶/۸۰	۴۰/۱۳	-۱۳/۳۳	۳/۲۳	۰/۰۰۳
	پیش‌آزمون پیگیری	۲۶/۸۰	۳۸/۴۷	-۱۱/۶۶	۲/۴۹	۰/۰۰۱
	پس‌آزمون پیگیری	۴۰/۱۳	۳۸/۴۷	-۱/۶۶	۲/۵۳	۱/۰۰

ادراک مثبت، بالا بردن بهزیستی افراد و بهبود امید به زندگی در بیماران موثر است.

اثربخشی روانشناسی مثبت نگر بر خودکارآمدی در بیماران دیابتی موثر بوده است. نتایج نشان داد که اثربخشی روانشناسی مثبت نگر بر خودکارآمدی در بیماران دیابتی موثر بوده است و دوره درمان پیگیری نیز ماندگار است. و با یافته های پژوهشگرانی از جمله الله دینی حصاروئیه و همکاران (۳۹)، حسینی اردکانی (۴۰)، ترنی (۳۹) همسو بوده است. مطالعات حسینی اردکانی (۴۰) نشان داده است که روانشناسی مثبت نگر بر خودکارآمدی دانشجویان موثر بوده است.

در تبیین فرضیه حاضر می توان گفت که روان درمانی مثبت از طریق ایجاد عواطف مثبت، افزایش اعتماد به نفس، شناخت و ارتقای توانمندی ها، پذیرای تجربه جدید بودن، احساس خوب و داشتن اهداف کوتاه مدت و بلندمدت در زندگی به افزایش خودکارآمدی و انعطاف-پذیری روان شناختی افراد کمک می کند. همچنین می توان به تاثیرات درمان گروهی اشاره کرد. یکی از ویژگی های عمده درمان های گروهی «همبستگی گروهی» است. بدین صورت که در یک گروه، که اعضای آن خود را متعهد می دانند که بهبودی و سعادت یکدیگر را ارتقاء بخشند به ارائه بازخوردهای سازنده به همدیگر مبادرت ورزند. از این رو دور از انتظار نیست که بعد از شکل گیری همبستگی گروهی در آزمودنی های این پژوهش به منظور رسیدن به این هدف، که بهبودی را در هم گروهی خود تقویت کنند، هیجان های منفی خود را پنهان کنند و صرفاً به ارائه بازخوردهای مثبتی همت گمارند که از جلسات درمان عایدشان شده بود و همچنین استفاده از تجربیات سایر افراد و بازخوردهای آنان؛ لذا این یافته، که روان درمانی مثبت به افزایش خودکارآمدی درد و انعطاف پذیری روان شناختی منجر شده است، شاید به دلیل ماهیت گروهی بودن درمان نیز بوده است.

نتیجه گیری

به نظر می رسد که روان درمانی مثبت نگر بدون تأکید بر علایم منفی و از طریق افزایش احساس لذت،

بحث و نتیجه گیری

اثربخشی روان درمانی مثبت نگر بر امید به زندگی در بیماران دیابتی موثر بوده است. نتایج نشان داد که اثربخشی روان درمانی مثبت نگر بر امید به زندگی در بیماران دیابتی موثر بوده است. این یافته با مطالعات رضازاده مقدم و همکاران (۳۶)، فرنام (۳۷)، دمورتی و همکاران (۱۳)، وود و همکاران (۱۲) همخوانی دارد که اهمیت روانشناسی مثبت و مثبت اندیشی را نشان داده اند. وود و همکاران (۱۲) دریافتند که مداخلات روانشناسی امید به زندگی را افزایش می دهد. نتایج مطالعه دمورنی و همکاران (۱۳) نشان داد که مداخلات روانشناسی مثبت باعث افزایش خوش بینی، امید، اعتماد به نفس، خلق مثبت و تاب آوری می شود. نتایج پژوهش لئونتوپولو^۷ نشان داد که مداخلات روانشناسی مثبت سطوحی از امید، حمایت اجتماعی ادراک شده و توانایی مقابله با استرس های اجتماعی را در افراد می تواند بالا ببرد (۳۷). نتایج مطالعات ترنی (۳۸) نشان داد که در جلسات گروهی ساختار مثبت اندیشی به مربی این امکان را می دهد که سطوح بالایی از امید، نقاط قوت و احساسات مثبت را در افراد گروه ایجاد نماید.

در تبیین این یافته می توان گفت که مثبت اندیشی به به معنای داشتن دیدی مثبت و نگرشی شادمانه به زندگی، انجام رفتارهای مثبت و برقرار کردن ارتباط مثبت با دیگران است. در روانشناسی مثبت به جای تأکید بر شناسایی و مطالعه کمبودهای روان و کاستی های رفتاری و ترمیم با درمان آن ها به شناخت و ارتقاء وجوه مثبت و نقطه قوت انسان تأکید شده است، لیکن مطالعه علمی آن در زمان های اخیر آغاز شده است. هیجانانگ مثبت خصوصیات فکری و رفتاری، انسان ها را به سمت افکار مثبت تغییر می دهند. مداخلات روانشناسی مثبت شامل روش های درمانی با فعالیت های عمدی به منظور ترویج احساسات و افکار مثبت، رفتارهای مثبت، شناخت و

7. Leuntopulo

ملاحظات اخلاقی

اهداف طرح با جزئیات برای شرکت‌کنندگان توضیح داده شده است. جمع‌آوری اطلاعات کلیه افراد شرکت‌کننده پس از کسب رضایت آگاهانه و تمایل برای شرکت در طرح انجام گرفته است. همچنین کلیه اطلاعات به صورت محرمانه و انتشار نتایج بدون نام و فقط به صورت آماری بوده است.

تضاد منافع

محققین این مقاله هیچ گونه تضاد منافی ندارند.

تقویت توانمندی‌ها و ویژگی‌های مثبت فردی و افزایش احساس معنا و هدفمندی در زندگی می‌تواند باعث افزایش خوش‌بینی و بهزیستی هیجانی و به تبع آن باعث افزایش خودکارآمدی فرد شود، یافته‌ای که در پژوهش‌های پیشین به آن توجهی نشده بود. خودکارآمدی معمولاً با روش مقابله‌ای فعال و سازگارانه و یا به عبارتی با خودمدیریتی درد همراه است که باعث می‌شود که فرد به جای اجتناب از موقعیت‌ها به آن‌ها گرایش پیدا کند و پشتکار و تلاش بیشتری از خود نشان دهد. بنابراین خودکارآمدی نه تنها یک سازه خدشه‌ناپذیر دارای قدرت پیش‌بینی مسجل شده در جنبه‌های گوناگون عملکردهای رفتاری بوده (۴۱) بلکه عامل مهم معناداری در انواع مختلف رفتارهای مربوط به شیوه‌ی زندگی با خودمدیریتی بیماری‌ها می‌باشد.

پیشنهادات

پیشنهاد می‌شود که برنامه‌هایی پیشگیرانه براساس روانشناسی مثبت تدوین شوند، این برنامه‌ها می‌تواند مورد استفاده خانواده‌هایی که بیمار دیابتی دارند، دست‌اندرکاران وزارت بهداشت و بیمارستان‌ها قرار گیرد تا با نقش پیشگیرانه آن در جلوگیری از افت امید به زندگی افراد در سنین بالاتر کمک گردد.

همچنین آموزش مثبت‌نگری به عنوان آموزشی مؤثر بر افزایش امید به زندگی در بیماران دیابتی که در بیمارستان‌ها تحت مراقبت هستند و سالمندان و افراد دیابتی که در آسایشگاه‌ها ساکن هستند، به منظور سازگاری روانشناختی بهتر آنان مورد توجه متخصصان سلامت روان و افرادی که در حوزه‌های سلامت و آسایشگاه‌ها فعالیت می‌کنند، قرار گیرد.

References

1. Carpenter R, DiChiacchio T, Barker K. Interventions for self-management of type 2 diabetes: an integrative review. *International Journal of Nursing Sciences*. 2019; 6(1): 70-91.
2. Tsai KW, Chiang JK, Lee CS. Undiagnosed depression in patients with type 2 diabetes and its associated factors. *Tzu Chi Medical Journal*. 2008; 20(1): 44-48.
3. Meusel LA, Kansal N, Tchistiakova E, Yuen W, MacIntosh BJ, Greenwood CE, et al. A systematic review of type 2 diabetes mellitus and hypertension in imaging studies of cognitive aging: time to establish new norms. *Frontiers in Aging Neuroscience*. 2014; 6: 1-17.
4. Assarzagdegan M, Raesi Z. The effectiveness of training based on positive-psychology on quality of life and happiness of patients with type 2 diabetes. *Quarterly Journal of Health Psychology*. 2019; 8(30): 97-116.
5. Stanković Ž, Jašović-Gašić M, Zamaklar M. Psycho-social and clinical variables associated with depression in patients with type 2 diabetes. *Psychiatria Danubina*. 2011; 23(1): 34-44.
6. MacLean D, Lo R. The non-insulin-dependent diabetic: success and failure in compliance. *The Australian Journal of advanced nursing: a quarterly publication of the Royal Australian Nursing Federation*. 1998; 15(4): 33-42.
7. Canbaz S, Sunter AT, Dabak S, Peksen Y. The prevalence of chronic diseases and quality of life in elderly people in Samsun. *Turkish Journal of Medical Sciences*. 2003; 33(5): 335-340.
8. Snyder C, Yamhure L, Heinze L. The tranquility trilogy: High forgiveness, high hope, and low hostility. in 108th annual convention of the American Psychological Association, Washington, DC. 2000. <https://academic.oup.com/book/27614/chapter-abstract/197682149?redirectedFrom=fulltext>
9. Feldman DB, Kubota M. Hope, self-efficacy, optimism, and academic achievement: Distinguishing constructs and levels of specificity in predicting college grade-point average. *Learning and Individual Differences*. 2015; 37: 210-6.
10. Du H, Bernardo AB, Yeung SS. Locus-of-hope and life satisfaction: The mediating roles of personal self-esteem and relational self-esteem. *Personality and Individual Differences*. 2015; 83: 228-33.
11. Mathew J, Dunning C, Coats C, Whelan T. The mediating influence of hope on multidimensional perfectionism and depression. *Personality and Individual Differences*. 2014; 70: 66-71.
12. Wood AM, Froh JJ, Geraghty AW. Gratitude and well-being: A review and theoretical integration. *Clinical Psychology Review*. 2010; 30(7): 890-905.
13. Demerouti E, Van Eeuwijk E, Snelder M, Wild U. Assessing the effects of a “personal effectiveness” training on psychological capital, assertiveness and self-awareness using self-other agreement. *The Career Development International*. 2011; 16(1): 60-81.
14. Rahimi MA, Izadi N, Khashij M, Abdolrezaie M, Aivazi F. Self-efficacy level and some related

- factors in diabetic patients. *Journal of Shahid Sadoughi University of Medical Sciences And Health Services*. 2015; 22(6): 1665-72.
15. Marks R, Allegrante JP, Lorig K. A review and synthesis of research evidence for self-efficacy-enhancing interventions for reducing chronic disability: implications for health education practice (part II). *Health Promotion Practice*, 2005; 6(2): 148-64.
 16. Goudarzi M, Ghasemi N, Mirderikvand F, Gholamrezaei S. Effectiveness of mindfulness - based cognition therapy on positive and negative emotions, psychological flexibility and variables of mindfulness in individuals with depression symptoms. *Shenakht Journal of Psychology and Psychiatry*. 2018; 5(5): 53-68. URL: <http://shenakht.muk.ac.ir/article-1-514-fa.html>
 17. Dworkin R. Breitbart W. *Psychological aspects of pain: a handbook for health care providers*. WA Seattle: IASP Press; 2004.
 18. Heshmati F. Positive thinking from experts perspectives. *Global Conference of psychology And Educational Sciences, Legal And Social Sciences At The Beginning Of The Third Millennium*. Shiraz.
 19. Lovaas OI, Schaeffer B, Simmons IQ. Reinforcement positive thinking. *Journal of Experimental Research in Personality*. 2011; 1: 99-109.
 20. Jabbari M, Shahidi SH, Mootabi F. Effectiveness of group intervention based on positive psychology in reducing symptoms of depression and anxiety and increasing life satisfaction in adolescent girls. *Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology*. 2015; 20(4):287-96.
 21. Seligman ME, Rashid T, Parks AC. Positive psychotherapy. *American psychologist*. 2006; 61(8): 774-88.
 22. Finan PH, Garland EL. The role of positive affect in pain and its treatment. *The Clinical Journal of Pain*. 2015; 31(2): 177-87.
 23. Duggleby W, Ghosh S, Cooper D, Dwernychuk L. Hope in newly diagnosed cancer patients. *Journal of Pain and Symptom Management*. 2013; 46(5): 661-700.
 24. Kamari S, Fathabadi J. The role of religious orientation and life expectancy in life satisfaction. *Journal of Modern Psychological Researches*. 2013; 7(28): 169-82.
 25. Gholami M, Pasha GH, Sodani M. The efficacy of group logo therapy on life expectancy and general health of patients with thalassemia girl. *Knowledge & Research in Applied Psychology*. 2009; (42): 23-42.
 26. Bandura A. Self-efficacy: toward a unifying theory of behavioral change. *Psychological Review*. 1977; 84(2): 191-215.
 27. Rezaeian M. Interventional study design. *Journal of Rafsanjan University of Medical Sciences*. 2018; 17(7): 595-6.
 28. Geier DA, Kern JK, Davis G, King PG, Adams JB, Young JL, et al. A prospective double-blind, randomized clinical trial of levocarnitine to treat autism spectrum disorders. *Medical Science Monitor*. 2011; 17(6): I15-23.
 29. Arabian A, Khodapanahi MK, Heydari M, Saleh Sadaf Pour B. Relationships between self efficacy beliefs, mental health and academic achievement in colleagues. *Journal*

- of Psychology. 2004; 8(4): 360-371.
30. Snyder CR, Harris C, Anderson JR, Holleran SA, Irving SA, Sigmon S, et al. The will and the ways: development and validation of an individual differences measure of hope. *Journal of Personality and Social Psychology*. 1991; 60(4): 570-85.
 31. Sherer M, Maddux JE, Mercadante B, Prentice-Dunn S, Jacobs B, Rogers RW. The self-efficacy scale: construction and validation. *Psychological Reports* 1982; 51(2): 663-71.
 32. Khosravi A, Hosseinzadeh B, Shojaee AA, Sadeghi J. Mediating role of spiritual intelligence on the relationship between perfectionism and hope to life among Islamic Azad University. *Religion and Health Mazandaran University of Medical Sciences*. 2020; 14 (8): 50-56.
 33. Ranjbaryan M, Etemad K, Zarei F, Farhadi R, Sadi J. The relationship between electromagnetic waves and melatonin hormone levels in Golestan province power substations. *Journal of Arak University Medical Sciences*. 2021; 24 (1): 74-83.
 34. Shojaiee Baghini F. Relationship between hope and optimism with avoidance of risky behaviors among 15-18 years old girls of Kerman city. [Masters Dissertation]. Tehran: Alameh Tabatabaiee University; 2008.
 35. Mirdrikond F, Goudarzi M, Ghasemi N, Gholamrezaie S. The effectiveness of positive psychotherapy on psychosocial inflexibility and self-efficacy of pain in women with chronic pain. *Journal of Anesthesiology and Pain*. 2019; 9(4): 1-14.
 36. Rezazadeh S, Khodabakhshi-Koolaei A, Hamidy Pour R, Sanagoo A. Effectiveness of positive psychology on hope and resilience in mothers with mentally retarded children. *Iranian Journal of Psychiatric Nursing*. 2018; 6(3): 32-38.
 37. Farnam A. The effect of positive thinking training in enhancement of quality and hope of life among the elderly. *Journal of Positive Psychology Research*. 2016; 2(1): 75-88.
 38. Terni P. Solution-focus: Bringing positive psychology into the conversation. *International Journal of Solution-Focused Practices*. 2015; 3(1): 8-16.
 39. Hesaroei MA, Molayi P, Molayi N. The effectiveness of positive psychology training on self-efficacy and interpersonal emotion regulation in chronic mental patients. *Journal of Psychology New Ideas*. 2021; 9(13): 10.-15.
 40. Hosseini Ardakani A. The effectiveness of emotion-based therapy on social anxiety and interpersonal dependence of women referred to health houses. *Journal of Psychology New Ideas*. 2020; 4 (8) :1-11.
 41. Sadeghi M, Abbasi M, Beyranvand Z. The effectiveness of skill-training through Quilliam optimism package on academic optimism and academic engagement of female students. *Journal of School Psychology*. 2020; 8(4): 156-75.

